

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לדברי חכמים - נפדין תמימין	[חכמים]	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣
שעירי עצרת שקבל דמן בשני כוסות ונזרק דמו של ראשון, שני למה הוא בא? על טומאה שאורעה בין זריקה של זה לזה	ויעוד, הא בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא:	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣
עד כאן לא מיבעיא ליה אלא עשה דלאחר שחיטה, אבל עשה דלאחר הפרשה לא קא מיבעיא ליה		♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣
דלמא אם תימצא לומר קאמר.		!										
תודה ששחטה לשם תודת חבריו - רבה אמר: כשרה	איתמר: [רבה]											
פסולה.	רב חסדא:											
רבה אמר כשרה, תודה לשם תודה נשחטה	[רבה]											
רב חסדא אמר פסולה, לשום שלמים ידיה נשחטה בעינן.	[רב חסדא]											
מנא אמינא לה?	אמר רבה:											
(ויקרא ז) ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקריבו את זבחו וגו' - אבא חנין אמר משום ר' אליעזר: בא ללמד, תודה ששחטה לשם שלמים - כשרה, שלמים שנשחטו לשם תודה - פסולים, ומה הפרש בין זה לזה? תודה קרויה שלמים, ואין שלמים קרויין תודה	דתנא: [אבא חנין אמר משום ר' אליעזר]											
שלמים לשם תודה - פסולה, הא תודה לשם תודה - כשרה												
מאי לאו דחבריה.												
לא, ידיה.												
אבל דחבריה מא? פסולה, אדנני: שלמים לשם תודה - פסולה, ליתני: תודה לשם תודה, וכ"ש שלמים לשם תודה												
שלמים לשם תודה ידיה איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים, שלמים נמי קרויין תודה, וכי שחט להו לשם תודה ליכשרו, קא משמע לן.												
חטאת ששחטה לשם חטאת - כשרה, לשם עולה - פסולה מאי טעמא? (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא, והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה - פסולה.	רבא:											
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה מאי טעמא? וכפר עליו, עליו - ולא על חבריו, חבריו דומיא דידיה במחוייב כפרה כמותו.	ואמר רבא:											
חטאת ששחטה על מי שאינו מחוייב כלום - פסולה, שאין לך אדם בישראל שאינו מחוייב עשה.	ואמר רבא:											
חטאת מכפרת על חייבי עשה מק"ו, על חייבי כריתות מכפרת, על חייבי עשה לא - כל שכן.	ואמר רבא:											
למימרא, דבת מינה היא												
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה.	והאמר רבא:											
מקיבעא לא מכפרא, מקופיא מכפרא.												
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	ואמר רבא:											
איבעית אימא: קרא, איבעית אימא: סברא.												
איבעית אימא קרא, (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור וגו'												
איבעית אימא סברא, משום דשני בה כו, כדריש פירקא.												
עולה הבאה לאחר מיתה, שחטה בשינוי קודש - פסולה, בשינוי בעלים - כשרה, דאין בעלים לאחר מיתה	ואמר רבא:											
יש בעלים לאחר מיתה.	רב פנחס בריה דרב אמי:											
דוקא קאמר מר יש בעלים לאחר מיתה, ובעי לאיתויי עולה אחרית, או דלמא דאי איכא כמה עשה גביה מכפרא?	רב אשי לרב פנחס בריה דרב אמי:											

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דוקא קאמינא.	א"ל: רב פנחס בריה דרב אמי					!						⬇
עולה - דורון היא	ואמר רבא:										■	⬇
היכי דמי?											^	
אי דליכא תשובה						!						
(משלי כא) זבח רשעים תועבה.						♣						
ואי דאיכא תשובה						!						
עבר על מצות עשה ושב, לא זז משם עד שמוחלים לן	התניא:					♣						
אלא ש"מ: דורון הוא.						!						
(חטא"ת ע"ל מ"י מכפ"ר עול"ה לאח"ר דור"ן, סימ"ן)												⬇
חטאת למה באה?	תניא נמי הכי, א"ר שמעון:										■	■
למה באה? לכפר												■
אלא למה באה לפני עולה? לפרקליט שנכנס לרצות, ריצה פרקליט, נכנס דורון אחריו.	[רבי שמעון]										■	⬇
חזן מן הפסח והחטאת כו'.												■ <
פסח מנלן?												^ ⬇
דכתיב: (דברים טז) שמור את חדש האביב ועשית פסח, שיהו כל עשיותיו לשם פסח.											■	!
אשכחן שינוי קודש, שינוי בעלים מנלן?												^ ⬇
דכתיב: (שמות יב) ואמרתם זבח פסח הוא, שתהא זביחה לשם פסח, אם אינו ענין לשינוי קודש, תניהו ענין לשינוי בעלים.											■	!
אשכחן למצוה, לעכב מנלן?												^ ⬇
אמר קרא: (דברים טז) וזבח פסח לה' אלהיך וגו'.											■	!
האי וזבח פסח להיך הוא דאמרי? האי מיבעי ליה לכדרב נחמן	מתקיף לה רב ספרא:										♣	⬇
מנין למותר פסח שקרב שלמים? שנאמר (דברים טז) וזבח פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים מכאן למותר הפסח שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, ומאי ניהו? שלמים	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:										♣	⬇
וזבח פסח לכדרב נחמן, שמור את חדש האביב - למצוה בשינוי קודש, ואמרת זבח פסח - בשינוי בעלים למצוה, הוא לעכב בין הכא והכא.	אלא אמר רב ספרא:										!	⬇
ואשכחן זביחה, שאר עבודות מנלן?												^ ⬇
הואיל וגלי גלי.											!	
הואיל וגלי גלי לא אמרינן, אלא עבודות מנלן? דכתיב: (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה וגו' (ויקרא ז) ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם - זה בכור ומעשר ופסח, הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן למצוה, אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים למצוה וכשלמים, מה שלמים בין זביחה בין שאר עבודות לא חלקת בהן למצוה, אף פסח לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות לעכב.	ותניא:										■	!
אלא הוא למה לי?												♣ ⬇
נאמר בפסח הוא בשחיטה לעכב, אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, והוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו - כשר.	כדתיא:										■	!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O מקרא-<u>key</u>:	statement-מיימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator																	
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
חטאת מנל?															⬆				ד:
דכתיב: (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת, שתהא שחיטה לשם חטאת.															⬇				ד: